

[Finansministeren.]

skattebetalingen må da reguleres det følgende år.

Lønmodtagere og pensionister vil ofte have mindre indtægter af anden art, f. eks. renteindtægter. Når sådanne indtægter tilsammen ikke overstiger 600 kr., skal de være helt skattefrie for skatteydere, der kun benytter det faste standardfradrag. Formålet med denne regel er at undgå, at disse småindtægter giver anledning til efterfølgende reguleringer af skatten.

Der er således virkelig gode muligheder for at indrette skattereglerne på en sådan måde, at det beløb, der skal beskattes, kan gøres op, så snart arbejdsgiveren har regnet ud, hvad lønnen skal være for den pågældende uge eller måned. Skattekortet, som udsendes til skatteyderen før nytår og afleveres til arbejdsgiveren, skal indeholde oplysning om, hvad fradraget for den enkelte skatteyder andrager pr. uge, pr. måned, og også pr. dag. Når dette fradrag er foretaget, kan skatten beregnes af restbeløbet.

Frdraget for betalte skatter kommer også ind i billedet.

Der er sagt mangt og meget om vanskelighederne ved at lave kildeskat med skattefradrag. Der er heller ingen tvivl om, at kildeskat uden skattefradrag rent teknisk vil være enklere end kildeskat med skattefradrag. Imidlertid er det muligt at lave kildeskat med skattefradrag, og når regeringen har valgt denne udvej, skyldes det ikke alene en politisk hensyntagen til skattefradragets mange tilhængere; der er også gode saglige grunde til at vælge denne udvej, idet ulemperne ved skattefradragets reglen formindskes meget væsentligt, hvis vi går over til kildeskat.

Når skatten skal beregnes, samtidig med at indtægten erhverves, får skattefradragets reglen nemlig et helt nyt indhold. Der skal ikke som hidtil gives fradrag for den skat, som faktisk er betalt i det forløbne år, og hvis størrelse er bestemt af indtægten i de forudgående år. Nu skal fradraget omfatte den skat, der skal beregnes af den aktuelle indtægt. Samtidigsskat betyder altså, at også skattefradraget bliver samtidigt. Det kan ikke længere blive hverken for stort eller for lille i forhold til årets indtægt, for

frdraget bliver netop lig med skatten af årets indkomst. Og det afgørende nye i det lovforslag, der her fremsættes, er da også, at dette princip gennemføres for alle, hvad enten indkomsten ligger over eller under den øverste grænse for proportionalsskatten, og hvad enten der er tale om lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende.

De skatteskalaer, der skal stå i den årlige udskrivningslov, vil i princippet ganske ligne de nuværende skatteskalaer. De forudsætter, at indkomsten nedsættes med skattefradrag, før skatten beregnes. Procenterne bliver derfor forholdsvis høje. Når arbejdsgiveren før hver lønudbetaling skal beregne skattebeløbet, trække det fra lønnen og indbetale beløbet til skattevæsenet, vil det imidlertid ikke være praktisk at benytte disse udskrivningsskalaer. Det vil være alt for besværligt for arbejdsgiverne, og man kan nå det samme resultat ved at beregne skatten af indtægten før skattefradrag efter de såkaldte opkrævningskalaer, hvor skattebeløbet på forhånd er indregnet i procenterne.

Hvis ugelønnen f. eks. er 500 kr. og det samlede fradrag ifølge skattekortet er 200 kr., bliver det beløb, der skal beregnes skat af, 300 kr. Ifølge udskrivningsskalaen skal skatten beregnes f. eks. med 33 pct. af indtægten, efter at skatten er trukket fra. Disse 33 pct. af indtægten efter skattefradrag svarer netop til 25 pct. af indtægten før skattefradrag. Skatten bliver derfor i dette tilfælde 25 pct. af de 300 kr. eller 75 kr., hvilket naturligvis er det samme som 33 pct. af 225 kr., der også giver de 75 kr.

Efter 1965-forslaget skulle opkrævningskalaerne med det indbyggede skattefradrag kun anvendes ved indeholdelsen i årets løb. Når året var gået, skulle man gøre den skattepligtige indkomst op. Ved denne opgørelse skulle der gives fradrag for den betalte foreløbige skat og for eventuel restskat fra tidligere år, som var betalt i indkomståret. Den endelige skat, slutskatten, skulle derefter beregnes efter udskrivningsreglerne, der forudsætter anvendelse af de høje procenter i udskrivningsskalaerne.

For et meget stort antal skatteydere vil 1965-forslagets regler medføre en høj grad af samtidighed. Men navnlig for selvstændige erhvervsdrivende og for de noget større lønindtægter kunne det give problemer.